

Kitab Daniel - Nomer Tujuh Puluh Opat

Ngungkab Tatarucingan Nubuat: Kalalaworan dina Hizkiel, Garéja Poé Pamungkas, jeung Tanda Sato Galak

Jeff Pippenger
2024-02-07

Opat kalakuan geuleuh dina Ezekiel pasal dalapan ngabalukarkeun para pamingpin garéja Laodikea milik Allah dina poé pamungkas sujud ka panonpoé, ku kituna narima tanda sato galak. Dina pasal saterusna, anu mangrupa visi anu sarua, digambarkeun jalma-jalma dina garéja Allah dina poé pamungkas anu narima meterai Allah. Sadérék White ngainpokeun ka urang yén pemeteraian dina Ezekiel pasal salapan téh sarua jeung pemeteraian anu dilambangkeun dina Wahyu pasal tujuh. Allah ngahakiman hiji bangsa dina turunan katilu jeung kaopatna, sarta opat kalakuan geuleuh dina Ezekiel nandaan opat turunan pangbarontakan anu dimimitian dina taun 1863, nalika Adventisme Laodikea ngenalkeun palsu tina dua loh Habakuk anu geus dipaparinkeun minangka lambang hubungan perjangjian antara Allah jeung umat-Na, sakumaha dua loh Sapuluh Parentah kungsi dipaparinkeun dina awal Israil baheula.

Anak sapi emas Harun mangrupikeun hiji gambar palsu, lambang pambrontakan anu nembongan pas Allah keur ngahasilkeun dua loh batu anu ngawakilan hiji gambar rasa cemburu anu sajati. Anak sapi emas Harun ngalambangkeun chart 1863 palsu, anu geus ngaleungitkeun “tujuh kali,” tina Imamat dua puluh genep tina pekabaran éta babarengan jeung nubuat-nubuat waktu lianna. Ku kituna, Adventisme Laodikea ngadegkeun hiji gambar rasa cemburu dina awal pisan sajarahna, sakumaha Harun geus ngalakukeun dina sajarah awal Israil baheula, jeung sakumaha Yerobeam geus ngalakukeun dina sajarah awal karajaan kalér Éfraim.

“tujuh kali,” dina Imamat dua puluh genep, nya éta nubuat waktu anu kahiji anu dipingpin ku Miller pikeun kaharti, sarta éta ogé permata kahiji tina waktu nubuat anu disisihkeun dina pamarontakan taun 1863. Taun 1863 nandaan mimiti ditutupanana permata-permata tina impian Miller sarta diasupkeunana permata-permata jeung duit logam palsu. “tujuh kali,” éta nya éta batuuru anu ditampik ku para tukang ngawangun. Dina taun 1863, maranéhanana anu kungsi jadi para tukang ngawangun bait Millerite anu nyisihkeun batuuru tina “tujuh kali,” tapi dina poé-poé panungtungan batu éta ayeuna jadi batu pangutamana dina juru. Batu éta ngalambangkeun Batu Karang anu Langgeng, sarta éta ogé dilambangkeun ku poé anu geus didamel ku Gusti, sabab éta mangrupikeun lambang tina reureuh Sabat pikeun tanah. Dina taun 1844, Adventisme Millerite nyaram sistem ibadah palsu Yérobéam, sarta misah ti “jamaah para pangolok-olok” anu geus “girang” ku kuciwa anu kahiji.

Para tukang ngawangun diparéntahkeun sangkan ulah kungsi balik deui ka “pasamuan para panyindiran,” sakumaha nabi Yudea kungsi diparéntahkeun pikeun mulang ka Yerusalem ngalangkungan jalan anu béda ti jalan anu kungsi mawa anjeunna ka 1844. Jalan anu kungsi mawa anjeunna ka 1844 téh nya éta jalan anu kungsi ditinggalkeunana, nyaéta Protestantisme, jeung dina sajarah éta Protestantisme geus jadi Protestantisme murtad. Para tukang ngawangun

diparéntahkeun sangkan ulah kungsi balik deui ka “pasamuan para panyindiran,” sarta maranéhna diparéntahkeun supaya henteu ngadahar kadaharan maranéhna atawa nginum cai maranéhna. Para tukang ngawangun geus ngadahar kitab leutik anu aya dina panangan malaikat dina taun 1840, sarta kadaharan éta amis dina sungut maranéhna.

Dahar jeung nginumna nubuat ngagambarkeun metodologi anu dipaké pikeun nalungtik Alkitab. Kaum Millerit dipaparin hiji cara anu husus pikeun nalungtik Firman Allah, sarta aturan-aturan éta ngahasilkeun amanat Kitab Suci anu sakabéhna béda ti anu dihasilkeun ku para teolog Protestanisme murtad jeung Katolik ku metodologi maranéhna anu geus ruksak. Para tukang ngawangun, anu ogé nyaéta nabi Yudea, teu meunang mulang pikeun dahar atawa nginum tina metodologi boh Protestanisme murtad boh Katolik. Nabi Yudea ngalakukeun éta pisan, ku kituna nandaan yén Adventisme Laodikea bakal ngalakukeun éta pisan dina taun 1863, sabab dina taun 1863 maranéhna ngagunakeun argumentasi teologis Protestanisme murtad pikeun nampik panerapan Miller ngeunaan “tujuh kali,” sahingga ngadegkeun arca timburu Harun jeung Yerobeam. Ku kituna, generasi kahiji Adventisme Laodikea geus dimimitian.

Sanggeus éta nabi ti Yudea patepang jeung Yerobeam, manéhna mimiti neruskeun lalampahanana balik ka Yudea, tapi manéhna teu kungsi nepi. Ieu nabi ngagambarkeun Adventisme Laodikea, anu, nurutkeun ilham, asup kana gerakan Millerite dina taun 1856. Sadérék White teu kungsi mundur tina netepkeun Adventisme minangka Laodikea, jeung teu aya bukti Alkitabiah yén Laodikea kungsi robah. Aya jalma-jalma anu ninggalkeun pangalaman Laodikeana masing-masing sacara pribadi, tapi minangka hiji garéja Laodikea baris dimuntahkeun kaluar tina sungut Gusti, sabab Laodikea hartina “hiji umat anu dihukum.” Adventisme ngagunakeun éta harti pikeun ngaku yén éta ngagambarkeun garéja anu aya salila mangsa pangadilan di Bait Suci sawarga. Dina kabutaanna maranéhna ngaku unsur Pangadilan Panalungtikan tina harti Laodikea, tapi teu bisa ningali Pangadilan Palaksanaan anu écés kagambarkeun dina ngaran maranéhna.

Jeung ka malaikat jamaah urang Laodikia tuliskeun kieu: Kieu saur Sang Amin, saksi anu satia jeung leres, pangawitan ciptaan Allah; Kami uninga kana sagala pagawéan maneh, yen maneh lain tiis lain panas: hadéna mah maneh tiis atawa panas. Ku sabab kitu, lantaran maneh haneut-haneut kuku, lain tiis lain panas, ku Kami rek dimuntahkeun maneh tina sungut Kami. Sabab maneh nyebut, Kami beunghar, geus loba harta banda, jeung teu butuh nanaon deui; padahal maneh teu nyaho yen saenyana maneh téh nalangsa, pikasediheun, miskin, buta, jeung taranjang. Wahyu 3:14–17.

Nabi ti Yudea ahirna dikurebkeun babarengan jeung nabi palsu anu kungsi nipu anjeunna nepi ka dahar kadaharanana jeung nginum inumanana. Maranéhna duaan ahirna aya dina kubur anu sarua, jeung nabi tukang bohong ti Betel (garéja palsu), nyebut anjeunna dulur nalika anjeunna pupus.

Ayeuna aya saurang nabi kolot cicing di Betel; anak-anakna datang sarta nyaritakeun ka anjeunna sagala lampah anu geus dipigawé ku jalmi Allah dina poé éta di Betel; kecap-kecap anu geus diucapkeunana ka raja, éta ogé dicaritakeun ku maranéhna ka bapana. Sarta bapana ngadawuh ka maranéhna, “Ngaliwatan jalan mana anjeunna indit?” Sabab anak-anakna geus ningali jalan anu diliwatan ku jalmi Allah anu datang ti Yuda. Tuluy anjeunna ngadawuh ka anak-anakna, “Pelaskeun kalde pikeun kuring.” Ku maranéhna dipelaskeun kalde pikeun

anjeunna, tuluy anjeunna numpak éta, sarta indit ngudag jalmi Allah, tuluy manggihan anjeunna keur diuk handapeun hiji tangkal ek; sarta anjeunna nanya ka anjeunna, “Naha maneh jalmi Allah anu datang ti Yuda?” Anjeunna ngawaler, “Enya, kuring.” Tuluy anjeunna ngadawuh ka anjeunna, “Hayu ka imah kuring, jeung dahar roti.” Tapi anjeunna ngawaler, “Kuring moal bisa balik bareng jeung anjeun, atawa asup jeung anjeun; kitu deui kuring moal dahar roti atawa nginum cai jeung anjeun di ieu tempat; sabab geus diucapkeun ka kuring ku pangandika PANGERAN, ‘Anjeun ulah dahar roti atawa nginum cai di dinya, sarta ulah balik deui ngaliwatan jalan anu ku anjeun ditempuh nalika datang.’” Anjeunna ngadawuh ka anjeunna, “Kuring ogé nabi saperti maneh; sarta hiji malaikat geus nyarita ka kuring ku pangandika PANGERAN, pokna, ‘Bawa anjeunna balik jeung maneh ka imah maneh, supaya anjeunna dahar roti jeung nginum cai.’” Tapi anjeunna ngabohong ka anjeunna. Ku kituna anjeunna balik deui babarengan jeung anjeunna, sarta dahar roti di imahna, jeung nginum cai. Jeung kajadian, basa maranéhna keur calik dina méja, pangandika PANGERAN sumping ka nabi anu geus mawa anjeunna balik; sarta anjeunna sasambat ka jalmi Allah anu datang ti Yuda, pokna, “Kieu timbalan PANGERAN, ‘Ku sabab maneh geus henteu nurut kana pangandika PANGERAN, sarta teu ngajaga parentah anu diparentahkeun ku PANGERAN Allah maneh ka maneh, tapi geus balik deui, sarta geus dahar roti jeung nginum cai di tempat anu ku PANGERAN geus diucapkeun ka maneh, ‘Ulah dahar roti, jeung ulah nginum cai,’ mangka layon maneh moal nepi ka kuburan karuhun maneh.’” 1 Raja-raja 13:11–22.

Amanat malaikat anu kadua dina usum panas taun 1844 nyaéta netelakeun yén gereja-gereja Protestan geus ragrag sarta jadi putri-putri Katolik. Adventisme Millerit geus nyaur lalaki jeung awéwé sangkan ninggalkeun éta denominasi-denominasi, sabab cicing kénéh di jerona hartina maot rohani jeung langgeng. Nabi palsu ti Betel ngalambangkeun sistem agama anu diadegkeun di Betel ku Yarobeam. Éta téh hiji sistem anu ngadegkeun hiji gambar pikeun sato galak, sarta sato galak anu ditiron téh nyaéta sato galak Katolik. Kaum Protestan tetep ngaidéntifikasi dirina salaku Protestan, tapi maranéhna ogé tetep nitenan poé panonpoé minangka poé ibadah, anu mangrupikeun tanda kakawasaan Katolik.

Kaum Protestan ngaku dirina Protestan, sanajan hiji-hijina harti tina Protestan téh nya éta nangtang Roma, jeung ku kituna pangakuan maranéhna téh mangrupa hiji gambar tina garéja Roma, sabab manéhna ngaku dirina hiji lembaga Kristen, sanajan manéhna teu boga alesan biblis pikeun éta pangakuan. Pangakuan maranéhna dumasar kana kakawasaan kosong tina tradisi jeung kabiasaan, anu sarua jeung kakawasaan palsu anu dipaké ku Protestanisme nalika maranéhna ngaku dirina Protestan. Ieu téh logika anu sarua anu geus ngabutakeun umat Advent Poé Katujuh nepi ka percaya yén minangka urang Laodikia, maranéhna masih aya dina hubungan perjangjian anu aman. Ieu téh kakawasaan palsu anu sarua anu ku Israél baheula diproklamasikeun nalika maranéhna nyebutkeun, “Bait Allah, bait Allah téh kami.”

“Panggeuing éta teu dipaliré ku bangsa Yahudi. Maranéhna mopohokeun Allah, sarta leungiteun tetempoan kana hak istimewa maranéhna anu luhur minangka wawakil-Na. Berkah-berkah anu geus ditarima ku maranéhna teu mawa berkah ka dunya. Sagala kaunggulan maranéhna dipaké pikeun ngamulyakeun dirina sorangan. Maranéhna ngarampas ti Allah pangabdian anu dipénta-Na ti maranéhna, sarta maranéhna ogé ngarampas ti sasama

manusa pituduh agama jeung conto hirup anu suci. Saperti pangeusi dunya saméméh caah, maranéhna nuturkeun sagala imajinasi tina haté maranéhna anu jahat. Ku kituna maranéhna ngajadikeun perkara-perkara suci katingali minangka hiji olok-olok, bari nyebut, ‘Bait PANGERAN, bait PANGERAN, ieu teh’ (Yeremia 7:4), padahal dina waktu anu sarua maranéhna keur nyalahgambarkeun tabiat Allah, ngahina ngaran-Na, jeung ngotoran tempat suci-Na.”

“Para patani anu geus dipasrahkeun ngurus kebon anggur milik Gusti téh henteu satia kana kapercayaan anu dipasrahkeun ka maranéhna. Para imam jeung guru-guru téh lain pangajar anu satia pikeun rahayat. Maranéhna henteu nempatkeun kahadéan jeung welas asih Allah, kitu deui hak-Na pikeun dipikanyaah jeung dilayanan ku maranéhna, salawasna di hareupeun rahayat. Eta para patani téh neangan kamulyaan pikeun dirina sorangan. Maranéhna hayang ngarebut hasil-hasil kebon anggur éta. Maranéhna ngupayakeun supaya perhatian jeung panghormat dipuseurkeun ka dirina sorangan.” Christ’s Object Lessons, 292.

Dina taun 1863 gerakan kaum Milleris réngsé, tapi éta geus eureun jadi gerakan urang Filadelfia dina taun 1856. Panolakan kana amanat Musa (“tujuh kali”), anu ditepikeun ku Élia (William Miller), dipiceun, sarta panolakan éta dumasar kana métodologi nabi bohong ti Bétel. Taun 1863 nyaéta ahir genep puluh lima taun anu dimimitian dina 1798, sarta éta mangrupa ahir tina nubuat Yesaya pasal tujuh.

Sarta dina mangsa Ahaz putra Yotam, putra Uzia, raja Yuda, kajadian yén Resin raja Siria jeung Pekah putra Remalya, raja Israil, maju ngalawan Yerusalem pikeun merangan éta, tapi maranéhna teu sanggup ngéléhkeun éta. Geus kitu dibéjakeun ka kulawarga Daud, kieu cenah, “Siria geus ngahiji jeung Epraim.” Tuluy haténa ngageter, kitu deui haté rahayatna, saperti tatangkalan di leuweung oyag ku angin. Mangka PANGERAN ngandika ka Yesaya, “Kualarlah ayeuna rek papanggih jeung Ahaz, maneh jeung Syear-Yasyub anak maneh, di tungtung saluran cai balong luhur, di jalan gedé ka sawah tukang ngumbah lawon. Jeung sebutkeun ka anjeunna, ‘Awas, tenang baé; ulah sieun, ulah nepi ka leuleus haté ku lantaran dua tunggul seuneu anu ngaluarkeun haseup ieu, ku lantaran amarah hebatna Resin jeung Siria, jeung putra Remalya. Ku sabab Siria, Epraim, jeung putra Remalya geus nyieun rancangan jahat ngalawan maneh, pokna: Hayu urang maju ngalawan Yuda, urang geumpeurkeun éta, urang bobol éta pikeun kapentingan urang, sarta urang angkat hiji raja di tengah-tengah éta, nya éta putra Tabeal.’ Kieu timbalan Gusti ALLAH, ‘Éta moal nangtung, jeung moal kajadian. Sabab huluna Siria téh Damsik, jeung huluna Damsik téh Resin; sarta dina genep puluh lima taun deui Epraim bakal dipatahkeun, nepi ka henteu deui jadi hiji bangsa. Jeung huluna Epraim téh Samaria, jeung huluna Samaria téh putra Remalya. Lamun maranéh teu percaya, tangtu maranéh moal diteguhkeun.’” Yesaya 7:1–9.

Nubuat genep puluh lima taun dina ayat dalapan netelakeun yén “dina jero” mangsa genep puluh lima taun éta, karajaan kalér anu ngawengku sapuluh kaom bakal dibawa kana panangkaran. Titingalian éta dicatet dina taun 742 SM, sarta salapan welas taun ti harita, dina 723 SM, Éfraim dipaburencaykeun jeung dibawa kana panangkaran ku urang Asyur. Dina 677 SM, dina ahir genep puluh lima taun éta, raja Manasé katéwak sarta dibawa ka Babul. Titik awal dina 742 SM nandaan hiji perang sipil antara karajaan kalér jeung karajaan kidul Israél, sakumaha 1863 nandaan puseur

pisan tina Perang Sipil di Amérika Sarikat antara Kalér jeung Kidul. Nubuat éta diproklamasikeun ku Yesaya di tanah mulya anu literal (Yuda), sarta nubuat taun 1863 kacumponan di tanah mulya anu rohani (Amérika Sarikat).

Aya tilu waymark dina nubuat genep puluh lima taun. Perang sipil taun 742 SM dituturkeun ku salapan welas taun saterusna ku paburencayna karajaan kalér, dina taun 723 SM. Dina ahir genep puluh lima taun éta, karajaan kidul dipaburencaykeun. Nubuatan éta, kaasup awal jeung ahirna, ngagambarkeun duanana “indignations” Allah ngalawan karajaan kalér jeung kidul, sarta dua indignations éta didahului ku salapan welas taun dina titik awalna masing-masing, tuluy dituturkeun deui ku salapan welas taun sanggeus kajadianana tergenap.

Sakabéh struktur kiastik éta nandakeun hiji mangsa perang sipil antara kalér jeung kidul anu nandaan awal jeung ahirna. Di tengah-tengah awal jeung ahir éta, dua pihak anu silih lawan dina perang sipil éta duanana dibawa kana pangbudakan, sarta dina genep puluh lima taun nalika maranéhna dikumpulkeun kaluar tina kaayaan pangbudakan maranéhna anu silih paburencay jadi hiji bangsa, maranéhna ngahontal taun 1863, anu mangrupa tanggal Proklamasi Emansipasi anu ngabébaskeun para budak. Nubuat ngeunaan hiji perang sipil di Yuda literal dipungkas dina perang sipil di Yuda rohani, sabab Isa salawasna ngagambarkeun ahir hiji perkara ku awal hiji perkara, margi Anjeunna téh Alfa jeung Omega.

Sajarah taun 1863 dipidangkeun ku sajarah taun 742 SM, nalika nabi Yesaya, babarengan jeung putrana, nganteurkeun hiji amanat ka raja Yuda anu jahat (Ahas). Taun 742 SM dina petikan éta dipidangkeun ku kasaksian ngeunaan raja Ahas, anu jadi raja Yuda sarta anu geus nutup palayanan tempat suci Allah, jeung geus maréntahkeun imam agungna pikeun ngadegkeun hiji modél Bait Allah Siria pas di jero lingkungan tempat suci Allah di bumi.

Dina sajarah raja jahat Ahaz (ditandaan minangka taun 742 SM ku nubuat Yesaya), pamingpin Yerusalem ngawanohkeun ibadah kahir (Katolik) kana garéja Allah, sakumaha Adventisme Laodikea mulang deui kana metodologi Protestanisme murtad pikeun miceun pesen Musa anu geus ditepikeun ku Elia. Dina taun 742 SM, Yesaya nyanghareupan raja jahat Yuda di tungtung saluran cai tina balong luhur, deukeut kebon tukang ngabeuleum lawon, sarta anjeunna mawa anakna babarengan jeung anjeunna waktu ngalakukeun éta. Ngaran anakna téh hiji tanda, sarta nalika nabi ti Yuda nyanghareupan raja Yerobeam, anjeunna ogé méré anjeunna hiji tanda.

Tenjo, abdi jeung barudak anu geus dipaparinkeun ku PANGERAN ka abdi, kami jadi tanda-tanda jeung kaajaiban-kaajaiban di Israil ti PANGERAN semesta alam, anu linggih di gunung Sion. Yesaya 8:18.

Ngaran putra Yesaya, “Shearjashub,” hartina “sésa bakal mulang.” Jalma-jalma anu “mulang,” anu nyusun golongan sésa éta, nyaéta jalma-jalma anu ngadagoan ka PANGERAN dina mangsa reureuh.

Jeung kaula baris ngantosan ka PANGERAN, anu nyumputkeun rarayna ti kulawarga Yakub, sarta kaula baris ngarepkeun ka Anjeunna. Tingal, kaula jeung anak-anak anu parantos dipaparinkeun ku PANGERAN ka kaula, jadi tanda-tanda jeung kaajaiban-kaajaiban di Israil ti

PANGERAN semesta alam, anu linggih di Gunung Sion. Yesaya 8:17, 18.

Nalika Yesaya papanggih jeung raja jahat Ahaz dina taun 742 SM, anjeunna ngawakilan jalma-jalma anu geus “nungguan,” sabab sakumna nabi keur nyarioskeun ngeunaan poé-poé panungtungan, sarta jalma-jalma anu “nungguan” dina poé-poé panungtungan téh nya éta jalma-jalma anu geus ngalaman kuciwa anu kahiji. Yeremia nyangka yén Allah geus ngabohong, sarta nahan hujan, jeung Yesaya nyangka yén Allah geus nyumputkeun “beungeut-Na ti kulawarga Yakub,” tapi Yesaya mutuskeun yén anjeunna bakal nungguan, sarta neangan PANGERAN, anu ngawakilan golongan “wijaksana” salila mangsa tunda tina eta tetenjoan. Jalma-jalma anu mémang balik sarta misahkeun anu mulya tina anu hina, anu bakal dijadikeun jurubicara Allah, geus disegel, ku kituna dipatalikeun sabalikna jeung jalma-jalma anu narima tanda sato galak.

Jeung loba di antara maranéhna bakal titajong, tuluy murag, remuk, katerap, jeung katangkep. Beungkeutkeun ieu kasaksian, segelkeun ieu hukum di antara murid-murid Kami. Jeung kami bakal ngadagoan ka PANGERAN, anu nyumputkeun rarayna ti kulawarga Yakub, sarta kami bakal ngarep-ngarep ka Mantenna. Tingal, kami jeung barudak anu geus dipaparinkeun ku PANGERAN ka kami téh jadi tanda-tanda jeung kaajaiban-kaajaiban di Israil, ti PANGERAN sarwa bala, anu linggih di Gunung Sion. Jeung lamun maranéhna nyarita ka maranéh, Pilari ka maranéhna anu miboga roh wawuh, jeung ka para juru sihir anu nyiwit jeung ngagerendeng: naha hiji bangsa henteu kudu neangan ka Allahna? naha pikeun nu hirup ka nu paéh? Kana hukum jeung kana kasaksian: lamun maranéhna henteu nyarita nurutkeun ieu pangandika, éta ku sabab euweuh caang di maranéhna. Yesaya 8:16–20.

Urang baris neruskeun ieu pangajaran dina artikel salajengna.

“Ieu lain kecap-kecap ti Sister White, tapi kecap-kecap ti Gusti, sarta utusan-Na geus masrahkeun éta ka abdi pikeun disanggakeun ka aranjeun. Allah nyaur ka aranjeun supaya ulah deui ngalampahkeun pagawean anu sabalikna jeung maksud-Na. Loba pituduh geus dipaparinkeun ngeunaan jalma-jalma anu ngaku urang Kristen padahal maranéhna keur nembongkeun sipat-sipat Iblis, ku roh, ku kecap, jeung ku lampah ngahalangan kamajuan bebeneran, sarta pasti keur nuturkeun jalan anu dipingpin ku Iblis. Dina karasana haténa maranéhna geus nyekel kawenangan anu sarua pisan lain bagian maranéhna, sarta anu teu pantes ku maranéhna dipaké. Saurna Guru Agung, ‘Kami baris ngabalikeun, ngabalikeun, ngabalikeun.’ Jalma-jalma nyebut di Battle Creek, ‘Bait PANGERAN, bait PANGERAN, kami ieu’ tapi maranéhna keur ngagunakeun seuneu biasa. Haténa teu dilemeskeun jeung teu ditaklukkeun ku rahmat Allah.” Manuscript Releases, volume 13, 222.